

Een Bijbelstudie van Br.Braaksma over:

De waarde van het bloed van Christus.

Ter inleiding van de bidstond, lezen wij een Schriftgedeelte uit Hebr. 10 vers 35 - 39: "Geef dan uw vrijmoedigheid niet prijs, die een ruime vergelding heeft te wachten. Want gij hebt volharding nodig, om, den wil van God doende, te verkrijgen hetgeen beloofd is. Want nog een korten, korten tijd, en Hij, die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten, en mijn rechtvaardige zal uit geloof leven; maar als hij nalatig wordt, dan heeft mijn ziel in hem geen welbehagen. Doch wij hebben niets van doen met nalatigheid, die ten verderve leidt, doch met geloof, dat de ziel behoudt." "Geef dan uw vrijmoedigheid niet prijs, die een ruime vergelding heeft te wachten." Waar slaat dit op? Het gaat hier om een bepaalde vrijmoedigheid; niet de vrijmoedigheid om te getuigen of om het Woord te verkondigen, maar het gaat hier om deze vrijmoedigheid, die in vers 19 aangehaald wordt: "Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus." Het gaat hierom, dat wij als kinderen van God met grote vrijmoedigheid nu in mogen gaan tot het waarachtige heiligdom. Niet een heiligdom met handen gemaakt, maar eeuwig in den hemel, het heiligdom bij de Vader, bij de Almachtige God. En waarom? Wij weten, dat God een driemaal heilige God is, en dat geen onreine, geen onheilige dat heiligdom zal kunnen betreden, want God is een verterend vuur. Toch kunnen wij met volle vrijmoedigheid ingaan in het heiligdom, maar niet met een vrijmoedigheid, die wij ons zelf kunnen aanmatigen. De Schrift zegt in vers 19: "volle vrijmoedigheid bezitten." En wij hebben die als een bezit ontvangen, zoals het met alles is, wat wij uit genade ontvangen hebben in Christus Jezus. Dat staat er ook in vers 19 en 20: "volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs den nieuwen en levenden weg, dien Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel." Als wij waarlijk met de Here Jezus leven en in Zijn voortdurende gemeenschap blijven, dan hebben wij in Hem die vrijmoedigheid. Immers, Hij is onze reiniging en heiligmaking, onze rechtvaardigmaking. Als dan vers. 35 zegt: "Geef dan uw vrijmoedigheid niet prijs", dan wil dat zeggen, dat wij het kunnen prijsgeven, doordat wij niet met de Heer wandelen; want als er iets tussen God en ons in komt te staan, als er b. v. onbeleden zonden zijn, of dat het geweten ons aanklaagt of als er iets niet in orde is ten opzichte van de naaste of in het eigen huisgezin, dan leven, wij niet naar de geboden des Heren.

En Zijn geboden zijn niet zwaar, want wij weten, dat wij als Nieuw-Testamentisch-volk immers door de liefde, die in onze harten is uitgestort, nu ook Zijn geboden kunnen houden. Wij hebben immers de Heilige Geest ontvangen, Gods volmaakte wet, die ook de wet der liefde is. En als wij nu maar in gemeenschap met Jezus leven, dan kan niets ons scheiden van God. Maar als wij in ongehoorzaamheid wandelen en zijn geboden niet doen, doordat wij een wereldse wandel hebben, die niet naar het welbehagen van God is, dan geven wij onze vrijmoedigheid prijs. En als wij dan nog iets van de vreze Gods in ons hart hebben, dan durven wij niet vrijmoedig te naderen tot de troon der genade; maar wij krijgen direct weer de vrijmoedigheid terug, als wij onze zonden belijden. Want indien wij onze zonden belijden, is Jezus Christus getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Als wij met oprecht berouw terugkeren tot de Heer en Hem belijden en daarover ook bedroefd zijn, dan weten wij, dat wij ook een Voorspraak hebben bij de Vader, die voor ons pleit. Wee, als wij dat niet doen: want als wij niet alles in orde maken, en het niet weggedaan kan worden door

het bloed van het Lam, dan hebben wij in plaats van een voorspraak, een aanklager, satan, die ons bij God aanklaagt. Daarom is het zo belangrijk, dat wij onze vrijmoedigheid behouden en dat wij die niet ergens om prijsgeven, zodat wij voortdurend in het licht van de Heer kunnen wandelen.

Wij zingen vaak het lied: "Ik wandel in het licht met Jezus." Maar is dat wel zo, dat wij in Zijn licht wandelen? Want Jezus is immers het Licht, en in Zijn licht gaan wij alles zien wat onrein en nog niet goed is. Als wij een vertrek volop gaan verlichten, dat aanvankelijk schoon leek, dan zien wij, dat het in de hoeken en gaten nog heel wat ongerechtigheid op te ruimen valt. En als wij in het licht van Jezus, die enkel licht is, gaan wandelen, dan gaat Hij onze geest en ziel doorlichten en dan komen er uit de hoeken en gaten van ons hart nog heel wat onreins openbaar. Maar dank God, als wij in Zijn licht wandelen, mogen wij weten, dat, als wij het in het licht brengen, bij Hem, het bloed van Jezus ons reinigt van alle zonden. Daarom willen wij in het bijzonder spreken over de hoge waarde van het bloed van Jezus Christus. Dat is van Godswege een kostelijk geschenk, want er is niets in de hele schepping, wat zoveel waarde heeft als het bloed van Jezus Christus. En ook de geweldige sprake die er van dat bloed uitgaat, want Gods kracht werkt alleen aan ons op grond van dit vergoten bloed. En daarom laten wij onszelf bij het licht van Zijn Geest en van Zijn Woord onderzoeken, of wij met vrijmoedigheid in kunnen gaan in het heiligdom. Laten wij er ernst mee maken, want wij hebben geen andere pleitgrond dan het bloed van Jezus.

Als wij nu met het eigenlijke onderwerp gaan beginnen, moeten wij weten, dat het geen nieuw onderwerp is, maar het is zo nodig, dat wij ons opnieuw bepalen bij wat God ons gegeven heeft in dat bloed van Zijn Zoon.

Nu willen wij het onderwerp verdelen in:

1. De alles te boven gaande waarde van het bloed van Christus. 1 Petr. 1 vers 18 - 19.
2. De krachtdadige sprake, die er van dit bloed uitgaat. Hebr. 12 vers 24.
3. De grote krachtwerking Gods door dit bloed voor verlossing en overwinning. Efez. 1 vers 7 en Opb. 12 vers 11.

Over de waarde van het bloed van het Lam lezen wij in 1 Petr. 1 vers 18 - 19: "Wetende, dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdel wandel, die u van de vaders overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam. Petrus spreekt hierover het kostbare bloed en hoe kostbaar is dit in Gods oog! Want Zijn Zoon, die voor ons mens is geworden en die als Godszoon en menszoon hier op aarde geleefd heeft als het onberispelijke Lam zonder enige vlek of rimpel, die deed volmaakt de wil van de Vader. Welk een kostbaar leven was het ook in Zijn gestalte als mens; dat leven, dat Hij uitgoot, toen Hij Zijn bloed liet vergieten op het kruis van Golgotha. Want het was het kostbare leven van Jezus Christus, Gods Zoon, dat immers in dat bloed vertegenwoordigd was.

Wij weten, hoe God ons al leert in het Oude Testament, dat de ziel in het bloed is; daarom mochten de Israëlieten ook geen bloed eten of drinken. Wij vinden dat o.a. in Lev. 17 vers 10 en 11: "Ieder van het huis Israëls en van de vreemdelingen, die in hun midden vertoeven, die enig bloed eet, tegen zo iemand, die dat bloed gegeten heeft, zal Ik mijn aangezicht keren en hem uit het midden van zijn volk uitroeien. Want de ziel van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op het altaar gegeven om

verzoening over uw zielen te doen, want het bloed bewerkt verzoening door middel van de ziel. "Dus de ziel van het vlees is in het bloed, en wij weten, hoe God Zijn Zoon zond in een vlees aan dat der zonde gelijk, een vlees gelijk aan dat van ons, maar Hij was zonder zonde. Als hier staat: want de ziel van het, vlees is in het bloed, dan betekent dat dus ook, dat de ziel van Jezus Christus, dat dat leven van Hem als mens, ook in dat bloed was. Want als mens was Hij ten eerste: een volmaakt mens, die volledig de wil van God deed, en naar de heilige wet van God leefde; maar niet alleen dit, maar Hij was ook als mens Gods Zoon, dat een kostbaar leven vertegenwoordigde, het leven van de Enig geborene des Vaders. Wij zien hier, dat de ziel van het vlees in het bloed is en zo zien wij dus ook, hoe de Here Jezus Zijn bloed uitstortte op het kruis van Golgotha, en dat was het kostbare zielenleven van Hem, waarmede Hij de losprijs voor onze zielen betaalde.

Wij weten allemaal wel, dat ieder kind, dat geboren word, niet alleen de bloedfactor van moeder heeft, maar ook die van de vader, want de vader heeft het verwekt. Wat is er dan een grote verborgenheid in dat bloed van Jezus Christus! Want het was niet alleen het bloed van Zijn menswording uit Maria, wat dus heel het Adams geslacht vertegenwoordigde, maar God had het verwekt door de Heilige Geest en daarom was aan dat bloed verbonden het leven van God Zelf. Het eeuwige leven van God is verdisconteerd in het bloed van het Lam. En daarom is het bloed van Jezus Christus het meest kostbare van alles, wat er bestaat. Er is niets van hogere waarde dan dit bloed, want het vertegenwoordigt het bloed van God Zelf, Die als Vader van de Here Jezus Hem ook verwekte. En daarom vertegenwoordigt het bloed deze volmaakte God-mens, die mens en God is, en ook God en mens is. Dan begrijpen wij wel iets van wat er staat in Lev. 17 vers 11: "Want de ziel (dat is het leven) van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op het altaar gegeven (Is dat al niet een profetie? Want het altaar is het kruis), om verzoening over uw zielen te doen, want het bloed bewerkt verzoening door middel van de ziel." Jezus zielenleven (en Hij gaf Zijn ziel) vertegenwoordigt dat volmaakte leven van Hem als mens, die God en mens is. En dat volmaakte leven, Zijn ziel gaf Hij als een losprijs voor onze ziel. Daarom vinden wij ook in Hand. 20 vers 28, deze wonderbare uitspraak, die Paulus hier door de Heilige Geest gedreven, neerschreef: " Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de Heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft om de gemeente Gods te weiden, die Hij Zich door het bloed van zijn Eigene verworven heeft." God heeft Zich de Nieuw-Testamentische Gemeente ten eigendom verworven door het bloed van Zijn Eigenen, dus het bloed van Gods Zoon Zelf. Daarom staat er ook in 1 Cor. 6 vers 20: "Gij zijt duur gekocht" (Oude vertaling).

Niet met goud of zilver, zelfs niet met het leven van vele schepselen, evenmin met dat van engelen of troon-cherubs, maar met het bloed van Zijn Eigene, het bloed, waar het leven van God en van Gods Zoon in verdisconteerd is. Hoe geweldig is dat! Om te verstaan, waartoe dat bloed nodig is geweest, willen wij eerst gaan zien, wat Gods bedoeling is met de gelovigen in Christus, die door dat bloed van Zijn eigen Zoon gekocht zijn geworden.

Wij vinden dat duidelijk uitgedrukt in Hebr. 2 vers 10 en 11: "Want het voegde Hem (dit is God de Vader), om wien en door wien alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, den Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken. Want Hij, die heiligt (dat is Jezus Christus), en zij, die geheiligt worden, zijn allen uit één (uit die Ene God); daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen."

Dat is het geweldige plan, wat God Zich in Zichzelf heeft voorgenomen met de mens. Maar om dat plan te kunnen uitvoeren was eerst, dat de mens, die daartoe geroepen

wordt, eerst met God verzoend zou worden, en daarna begint pas de verlossing, die de mens zal maken tot een volmaakte Zoon van God. Maar vóórdat wij zover zijn, moeten wij eerst de verzoening ontvangen. Want allereerst is dat kostbare bloed van Gods Zoon gestort voor onze verzoening, dat is het voornaamste. Er is geen verlossing mogelijk door het bloed, als daar niet aan voorafgegaan is, de verzoening door het bloed.

Wij zijn allen zonder uitzondering, als natuurlijke kinderen van Adam, vijanden van God. Ook al zijn wij christelijk-godsdienstig, wij zijn toch vijanden van God. Waarom? Omdat Adam en heel zijn nageslacht zonder uitzondering overtreders zijn van Gods heilige levenswetten. Adam overtrad Gods heilige Levens-wet, daarvan zijn wij de vruchten. Wij worden geboren als zondaren en overtreders; wij worden niet zondaren, maar wij zijn het van nature. Wij overtreden allen Gods heilige levenswetten, en dat betekent niet alleen de wet, die God aan Mozes gaf, want die gold, alleen voor Israël, maar behalve die wet der tien geboden, waren er al lang de eeuwige levenswetten van God; deze overtrad Adam en wij als zijn nakomelingen eveneens. Zo zegt de Schrift het. Daarover willen wij enkele plaatsen opslaan.

Als iemand Gods eeuwige, heilige wetten overtreedt, dan heeft hij het recht van God verkracht en Gods heilig recht geweld aan gedaan. Elke overtreding is dus een vertreding, een vertrapping van het heilige recht Gods, en dat is zonde. Daardoor moeten wij begrijpen, dat wij allen van nature wij vijanden zijn van God en van Zijn heiligheid. Dat lezen wij in Rom. 5 vers 8: "God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons is gestorven." En in vers 10 lezen wij: "Want als wij, toen wij nog vijanden waren, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons." En vers 6 zegt: "Christus is, toen wij nog zwak waren te zijner tijd voor goddelozen gestorven". Het Woord zegt hier dus duidelijk, dat wij allen zondaren waren, daarom vijanden van God, omdat wij zwak en daardoor goddeloos waren, d.w.z. los van God. Alleen door het bloed van Christus, kunnen wij weer vrede krijgen met God, en op geen andere wijze. Dus niet door een godsdienst, of door een christelijke leer, en ook niet daar lidmaat te zijn van één of andere kerk of kring, maar alleen door het bloed van het Lam kunnen wij verzoend worden met God. Ook in Efez. 2 vers 1 - 3 lezen wij, wie wij zijn: "Ook u, hoewel gij dood waart (dit is dus nog de vroegere staat, toen wij nog niet verzoend waren) door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld." De wereld is het rijk van satan, dat hier gekomen is op aarde, doordat al deze zondaren met elkander een samenleving, de maatschappij, gevormd hebben, die onder de heerschappij van satan staan. En die wereld is in vijandschap tegen God. Verder zegt vers 2: "overeenkomstig den overste van de macht der lucht (dat is de vorst van deze wereld, de duivel), van den geest die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, trouwens, ook wij allen hebben vroeger daarin verkeerd, in de begeerten van ons vlees, handelende naar den wil van het vlees en van de gedachten, en wij waren van nature, evenzeer als de overigen, kinderen des toorns." Dus vijanden van God, over wie Gods oordeel moest komen. Dit zijn wij dus van nature. Wat moest God nu eerst doen? Om de verzoening mogelijk te maken, moest allereerst Gods recht hersteld worden, daar de mens Gods heilig recht had geschonden door de overtredingen. En dat recht kon maar op één manier hersteld worden, doordat aan dat recht voldaan moest worden. En wat betekent dat? De heilige wet van God eist de vervloekingsdood van elke overtreder van Gods heilige wet.

Wilde God dus de verzoening geven, dan moest aan Zijn heilig recht voldaan worden en moesten de overtredingen en de zonden dus weggenomen worden op de wijze,

zoals de wet van God dat eist, n.l. door de vervloekingsdood, wat het oordeel is van God over de zondaar.

Nu gaan wij zien, hoe God deze verzoening heeft aangebracht. In Joh. 4 vers 10 lezen wij: "Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden." In de eerste plaats zond God dus Zijn Zoon voor de verzoening van onze overtredingen en zonden opdat de vijandschap weggenomen zou worden, want aan Gods heilig recht moest voldaan worden. Houdt dat goed vast! En dat is van God uitgegaan, dat is de liefde Gods. Zonder deze, grote liefde en barmhartigheid van God waren wij allen voor eeuwig verdoemd geweest, wie wij ook zijn. Wij lezen dat ook in Rom. 8 vers 7 en 8: "Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het ontwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet: zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen."

Hoe heeft God nu onze verzoening bewerkt? Laten wij daarvoor enkele teksten opslaan. Allereerst lezen wij in vers 3 van Rom. 8: "Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees-God heeft, door Zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees." Daarvoor moest Gods Zoon de heerlijkheid bij de Vader verlaten, en eerst een vlees aannemen aan dat van ons gelijk: uit Adam door Maria om onze Plaatsvervanger te gaan worden. En wat moest er toen gebeuren, toen Hij in het vlees gekomen was? Dat "vinden wij in Rom. 5 vers 6: "zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven." Hij, als onze Plaatsvervanger, moest dus voor ons, goddelozen, sterven. En vers 8 zegt: "God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is."

En Rom. 4 vers 25 zegt: "Jezus Christus, die is overgeleverd, om onze overtredingen."

En nu gaan wij naar 1 Petr. 2 vers 24: "Jezus Christus, die Zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij, aan de zonden afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven; en door zijn striemen zijt gij genezen." En dan begrijpen wij wel, dat deze genezing niet alleen slaat op het lichaam, want dat zou wel heel armzalig wezen. Het gaat om de werkelijke genezing van de hele mens, want allereerst is des mensen geest bedorven, en zijn ziel is verrot, en daarom ook het lichaam. Jezus stierf en Hij kreeg de striemen voor onze genezing, en die begint allereerst bij onze geest, dan de ziel en dan ook het lichaam. Dit is de goede volgorde, maar wij moeten niet het lichaam voorop stellen, want wat hebben wij aan een kerngezond lichaam, als onze ziel ziek is en onze geest verdoemelijk is voor God. Dan kunnen wij geen Goddelijk leven hebben, en dat is de dood. Wij, danken God, dat wij in Jezus een volkomen Heelmeester hebben gekregen, die Zelf onze zonden in Zijn lichaam op het hout gebracht heeft, opdat wij aan de zonden, afgestorven, voor de gerechtigheid zouden leven, omdat wij door Zijn striemen zijn genezen. Wij hebben immers onze zonden bedreven in en door het lichaam. Verder slaan wij op Gal. 1 vers 4 en 5: "Jezus Christus, die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader, wien de heerlijkheid zij in alle eeuwigheid!" Wij zien ook overal om ons heen, dat deze tegenwoordige boze wereld, boos is, en dat is vijandschap tegen God. Elk kind, dat geboren wordt, hoe lief of het ook is, het is en blijft een Adams-kind. Want door natuurlijke geboorte worden wij geen kind van God, want wij zijn immers voorgebracht door voortplanting en dat is het leven van Adam en Eva.

En tenslotte lezen wij nog eerst uit Rom. 5 vers 10: "Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door den dood Zijns zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden. "Als de verzoening tot stand gekomen is, dan kan God ook aan de verlossing beginnen.

Wij zien dus, hoe God die verzoening bewerkt heeft in Zijn Zoon, Die niet alleen onze Vertegenwoordiger, maar nu ook onze Plaatsvervanger geworden is, doordat Hij kwam in een vlees aan dat van ons gelijk, en om onze overtredingen overgeleverd werd, doordat Hij onze zonden nam in Zijn lichaam en wegdroeg op het hout. Hij werd dus voor ons tot een vloek gemaakt, wat Gal. 3 vers 13 en 14 zegt: "Christus heeft ons vrijgekocht van den vloek der wet door voor ons een vloek te worden; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt. Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte des Geestes ontvangen zouden door het geloof."

Zo word aan Gods wet voldaan, zoals Col. 2 vers 13 het vermeldt: "Ook u heeft Hij, hoewel gij dood waart (in onze natuurlijke staat) door uw overtredingen en onbesnedenheid naar het vlees, levend gemaakt met Hem, toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold." Hoe kon Hij dat doen? Omdat naar de eis van Gods wet al deze overtredingen gestraft werden met de vervloekingsdood, die Jezus voor ons onderging. Welk een liefde! Hij die geen zonde gekend heeft, heeft God voor ons tot zonde gemaakt. En dat is allemaal verdisconteerd in het bloed van Hem, Die dat voor ons wilde doen. Dat was het leven van Jezus, dat ook het leven van God is, want het was de wil van God, het was de liefde Gods, die in Hem werd geopenbaard. Daarom is het bloed zo kostbaar en moet het ook voor ons dierbaar zijn, het hoogste wat er is. Vers 14 gaat verder met: "door het bewijsstuk uit te wissen (dat was immers Zijn heilige wet), dat door zijn inzettingen tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen. " Zo heeft Jezus aan het kruis aan de eis van Gods wet voldaan, want Hij werd onder de wet veroordeeld. Er is dus geen andere, weg tot verzoening dan door het bloed van het Lam. En wee degenen, die denken zonder dat bloed verzoend te kunnen worden.

Er zijn drie belangrijke teksten, waar wij lezen, dat wij door het bloed van Christus weer dichtbij God gekomen zijn. In Efeze. 2 vers 12 lezen wij allereerst onze oude toestand: "dat gij te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbond der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld. "En vers 13 gaat verder: "Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus." Want wat lezen wij dan in vers 14: "Want Hij is onze vrede" En ook deze is verdisconteerd in Zijn bloed, wat staat in Col. 1 vers 20: "En door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen. "Daar hebt u de verzoening, die voorwaarde is voor de verlossing. Wij moeten eerst weer dichtbij God komen, de vijandschap moet weggenomen zijn, en, wij moeten persoonlijk vrede met God hebben, doordat wij de verzoening hebben ontvangen. Dat is de eerstestap. Het is goed, dat wij deze dingen, al zijn het oude dingen, toch weer opnieuw met elkander gaan zien, want over deze dingen bestaat dikwijls een heel verward begrip en men haalt altijd weer verzoening en verlossing door elkaar. Geen verlossing is er mogelijk zonder voorafgaande verzoening, want men moet eerst vrede met God hebben.

Nu gaan, wij weer terug naar Efez. 2 vers 13 en 14:" Maar thans in Christus Jezus zijt gij, die eertijds veraf waart, dichtbij gekomen door het bloed van Christus. Want Hij is onze vrede, die de twee (dat is de Jood en de heiden) één heeft gemaakt en den tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap weggebroken heeft." Ja, want er was een tussenmuur tussen ons en God, die vijandschap had gemaakt met God,

die wij niet konden wegnemen, omdat wij zondaars waren; maar Hij, Jezus Christus heeft die voor ons weggenomen, doordat Hij aan het recht van God voldaan heeft voor ons. En vers 15 en 16 gaan verder met: "doordat Hij in zijn vlees de , wet der geboden, in inzettingen bestaande, buiten werking gesteld heeft, om in Zichzelf, vrede makende, de twee tot één nieuwe mens te scheppen, en de twee, tot één lichaam verbonden, weder met God te verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft." En doordat Hij onder de wet stierf, is ook de wet op die wijze buiten werking gesteld; want die wet geldt, zolang de mens leeft, maar is hij gestorven naar die wet, dan is aan die wet voldaan. En vers 17 zegt: "En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren."

Wij gaan nu nog naar Rom. 3 vers 23 - 25a: "Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus, Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof in zijn bloed" Het is dus door dat bloed, dat wij, die eerst veraf waren, dichtbij, gekomen zijn, en door dat bloed des kruises hebben wij ook vrede gekregen met God. Nu heeft God van Zijn kant in Zijn grote liefde de verzoening aangebracht; maar nu moeten wij deze verzoening aangrijpen door te komen en ons met God te verzoenen op grond van het vergoten bloed van Jezus. Niet door het geloof in Jezus, als een goed mens, of als Jezus, wat men vandaag van Hem maakt, want dat is Jezus van de Schiften niet; maar die Jezus als het Lam Gods, die de zonden der wereld heeft weggedragen; Die Zijn kostbaar bloed stortte als de enige losprijs, die voor God slechts voldoet. Het is door het geloof in Zijn bloed. In vers 25 lezen wij verder: "Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in Zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen." Wij zien dus drie dingen: dichtbij gekomen door het bloed; vrede door het bloed en verzoening door het bloed, die wij eerst ontvangen en dan zien wij ook de hoge waarde daarvan.

Wij moeten ons goed herinneren, dat er in 1 Joh. 4 vers 10 staat: "Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden." Het mensdom gaat niet verloren, maar is verloren. Maar vóórdat de toorn van God het vonnis zal moeten voltrekken van de eeuwige verdoemenis, is daar die liefde Gods om die verloren mens gratie te verlenen, terwijl het zwaard van God al klaar ligt op de terechtstellingsplaats. Heel het mensdom is dus reeds verloren, en wacht op het rechtvaardig oordeel Gods wat hun zonden betreft, en de poel des vuurs staat als het ware al open voor hen, waar zij eeuwig in zullen moeten lijden ver van het aangezicht van God. Vandaag horen wij overal, hoe men met Gods liefde en genade spot, waardoor men zich snel bereid en rijp maakt voor het oordeel. Maar in 2 Cor. 5 vers 18 - 21 lezen wij: "En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft en ons de bediening der verzoening gegeven heeft, welke immers hierin bestaat, dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd. Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onzen mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen." Er is een valse leer, die zegt, dat God de wereld met Zichzelf verzoend heeft, dus dat wij allen verzoend zijn. Maar dat is niet waar! God heeft een verzoening aangeboden, die voor de hele wereld geldt, voor elke zondaar zonder uitzondering. Maar die moet aan ook die verzoening aangrijpen, want er staat: "Laat u met God verzoenen." Dát is de prediking! Want een verzoening moet van beide kanten komen. God is de eerste in Zijn liefde, en Hij biedt u de volle verzoening aan, maar u moet die beantwoorden.

Laten wij er daarom ernst mede maken broeders en zusters! Weet u zich werkelijk met God verzoend te zijn? Als wij dat werkelijk weten, dan betekent dat; dat wij het dierbaar bloed van Gods Lam als verzoening aanvaardden voor onze zielen, en dat wij ons buigen voor Hem, en ons hart en leven aan Hem overgeven. Dan kunnen wij ook getuigen, zoals Rom. 5 vers 1 en 2 dat zegt: "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onzen Here Jezus Christus, door wien wij ook den toegang hebben verkregen in het geloof tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods. " Zo heeft dat bloed ons de vrede aangebracht, ons de verzoening gegeven, en daarom hebben wij nu ook de toegang tot God gekregen.

Hebt u allen vrede met God? Dat kunnen wij weten. Als wij vrede hebben met God, dan is er een diepe vrede in ons hart, die alle verstand te boven gaat. Een vrede, die de wereld ons niet kan geven.

Want als wij vrede met God hebben, dan weten wij, dat wij Vaders eigendom zijn, en Vader zorgt voor ons; en wie zou dan nog tegen ons kunnen zijn? Want al onze zonden en overtredingen uit ons oude leven zijn verzoend en voor eeuwig weggedaan door het bloed. Als die verzoening tot stand is gebracht, dan lezen wij in Rom. 5 vers 10: "Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft." Nu komen wij op het tweede onderwerp: het bloed der verlossing.

Het bloed, dat Hij stortte door Zijn sterven aan het kruis, heeft ons de verzoening aangebracht hier op aarde. En het bloed dat Hij gestort heeft en nu, als de levende Hogepriester aanwendt, bewerkt voor ons de volledige verlossing. Natuurlijk is dat het zelfde bloed van het Lam, maar de Schrift maakt onderscheid in de werking er van. Eerst de verzoening door de dood Zijns Zoons, maar nu ook de verlossing door Zijn bloed, doordat Hij leeft als onze Grote Hogepriester, die met Zijn eigen bloed ingegaan is in het Heiligdom om een eeuwige verlossing voor ons teweeg te brengen. Dit is het onderscheid, dat de Schrift maakt en dat ook wij moeten kennen. Want het is Gods bedoeling, dat degenen, die nu verzoend zijn en vrede hebben met God, aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig zullen worden, daar God vele zonen tot heerlijkheid wil brengen.

Na de verzoening dus de verlossing, wat wij immers juist net gelezen hebben in Rom. 5 vers 10: "Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door den dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft." Dit is onze verlossing.

Voor de verlossing zijn twee dingen nodig: Ten eerste de reiniging van al het oude leven, ten tweede de heiliging tot het nieuwe leven van Christus. Deze reiniging en heiligmaking kan alleen plaatsvinden in een levensgemeenschap met onze Heer. Wij zullen ons eerst bepalen bij de reiniging van al het oude leven.

In een levensgemeenschap met de Here Jezus worden wij pas ontdekt aan onze zonden en aan onze onreinheid. Maar in diezelfde levensgemeenschap hebben wij in Hem de vergeving van onze zonden en de reiniging van onze ziel door Zijn bloed, en dat is dan ook tevens de aflegging van de oude mens met zijn praktijken. Nu zullen wij zien vanuit de Schrift, hoe grote waarde ook hier weer het bloed van het Lam heeft en welke sprake er ook voor ons uitgaat van dat bloed, en hoe groot de betekenis daarvan is voor onze verlossing.

Wij lezen nu Joh. 6 vers 48 - 59: "Ik ben het brood des levens. Uw vaderen hebben in de woestijn het manna gegeten en zij zijn gestorven; dit is het brood, dat uit den hemel nederdaalt, opdat wie er van eet, niet sterve. Ik ben het levende brood, dat uit

den hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven, en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld.

De Joden dan streden onderling en zeiden: Hoe kan deze ons zijn vlees te eten geven? Jezus zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij gij het vlees van den Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage. Want mijn vlees is ware spijs en mijn bloed is ware drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in mij en Ik in hem. Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door den Vader, zo zal ook hij, die Mij eet, leven door Mij. Dit is het brood, dat uit den hemel nedergedaald is, niet gelijk de vadersen gegeten hebben en gestorven zijn; wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven. Dit zeide Hij, lerende in de synagoge te Kapernaum." Hier zegt de Heer dus vanaf vers 53: "Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij gij het vlees van den Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage. Want mijn vlees is ware spijs en mijn bloed is ware drank. "Hier zien wij dus, hoe ook mede door zijn bloed deze levensgemeenschap tot stand komt en onderhouden wordt. Wij vinden immers toch ook, dat dit het bloed is van het Nieuwe Verbond, zoals Jezus het zegt aan de avondmaalstafel in Luc. 22 vers 20: "Evenzo den beker, na den maaltijd, zeggende: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt." Ziet u, hoe veel God ons in dit bloed heeft gegeven en geschonken; niet alleen, dat wij dichtbij zijn gekomen, en dat wij vrede met God hebben ontvangen door de verzoening, maar door dat bloed zijn, wij ook verbonden met de levende God. Heel bijzonder zegt Hebr.13 vers 20 dit op krachtige wijze: "De God nu des vredes, die onzen Here Jezus, den groten herder der schapen door het bloed van een eeuwigverbond heeft teruggebracht uit de doden, bevestigte u in alle goed, om zijn wil te doen." Door dat bloed van Christus zijn wij dus voor eeuwig met God verbonden geworden.

En hier door zien wij de grote waarde van dat bloed, want het is het bloed van Zijn Eigene, en dat is God. Dat zegt Paulus in Hand. 20 vers 28: "Ziet dan toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de Heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, die Hij Zich door het bloed van Zijn Eigene verworven heeft." En wat is het dan een tragiek, een afschuwelijke, ontzettende misleiding, dat men vandaag ook in de christelijke kerken en kringen, aan dat bloed voorbijgaan. Want het is het hoogste, het is het kostbaarste, wat er is. En die daaraan voorbijgaat, die gaat in wezen aan het waarachtige leven voorbij, en die zal het ware leven dan ook nooit zien. Er is geen andere mogelijkheid tot verzoening dan door dat bloed van Christus, maar ook geen andere mogelijkheid van verlossing dan door dat bloed. God heeft de Gemeente duur verworven. Hij heeft daar geen hemelse schatten voor gegeven, geen heilige cherubs, maar Hij heeft het verworven met het levensbloed van Zijn Eigene: van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest zijn immers één. En dat bloed houdt eeuwig zijn waarde, want als wij straks in de eeuwige heerlijkheid bij de Vader zijn, dan bezingen de verlostten nog altijd dat kostbare bloed.

Ik heb wel eens Christelijke voorgangers horen zeggen: "dat bloed is immers al lang opgedroogd. Wat een dwaasheid: Want dit is het bloed van het leven van God. Zou het leven van God opgedroogd zijn? Wee de mens, die zich op deze wijze door de duivel laat misleiden: Dat bloed houdt ten alle tijde zijn waarde, want ook straks, als wij eeuwig in de heerlijkheid bij de Vader zijn, zullen de verlostten nog altijd dat kostbare bloed bezingen, zoals Openbaring 5 ons dat zegt; daar zien wij de heiligen

verheerlijkt en gekroond zitten rondom de troon van God. Dit slaat niet op wat nu al zou zijn, want geen één heilige, geen één kind van God, wordt gekroond, voordat de dag der opstanding gekomen is. De Schrift leert ons klaar en duidelijk, dat al de heiligen, ook uit het Oude Testament, dus al de kinderen Gods, gekroond worden na de opstanding. Dat lezen wij in Openb.5 vers 8 -10: "En toen het (Lam) de boekrol nam, wierpen de vier dieren en de vier en twintig oudsten zich voor het Lam neder, hebbende elk een citer en gouden schalen, vol reukwerk; dit zijn de gebeden der heiligen. En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elken stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onzen God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen als koningen heersen op de aarde. "Zij zingen hier een nieuw lied, d.w.z. dat onze liederen wel eens verouderen, maar dan krijgen wij altijd weer een nieuw lied. Wij zingen hier vele liederen over dat wij ons moeten laten verzoenen met God. Maar als wij verzoend zijn, behoren wij die liederen niet meer te zingen voor onszelf, maar ze de anderen toezingen. En wij zingen hier ook van de verlossing door Zijn bloed en dat hebben wij nog steeds nodig, maar één zal dat verouderd zijn, want dán zijn wij volkomen verlost. En dan zijn wij Hem gelijk, maar dan geeft dat bloed altijd stof tot een nieuw lied; want, dat bloed blijft eeuwig zijn wonderbare kracht behouden, want dat bloed is het leven van God Zelf, dat ons deelachtig is geworden. En daarom zullen wij daar zingen: "Gij hebt ons verlost en Gij hebt ons Gode gekocht met Uw bloed en gemaakt tot koningen en tot priesters." Nu zijn wij nog geen koningen, maar alleen op grond van dit bloed worden wij koningen; wel zijn wij nu reeds priesters op grond van dat bloed, en ook de gebeden vinden daarin hun grond, In vers 8 lezen wij, dat zij gouden schalen vol reukwerk hebben, en dat dit de gebeden zijn der heiligen. Maar ook nu mogen wij weten, dat wij door dat bloed van Jezus mogen naderen tot Gods troon, wat onze harten vervult met lofprijzing tot Hem.

En als wij nu gekocht zijn met dit kostbare bloed van Gods Zoon, wat dus de hoogste waarde heeft, en wat alles te boven gaat, welke waarde hebben wij dan voor God gekregen? Die waarde, die dat bloed geeft. Niet, wat wij in ons zelf zijn bepaald onze waarde voor God, want in ons zelf zijn wij eigenlijk waardeloos; maar als wij gekocht zijn daar dat bloed, dan heeft God Zelf ons tot de hoogste waarde verheven.

Dat kunnen wij niet begrijpen, dat wij, onwaardige zondaars, met zo een hoge losprijs door God vrijgekocht zijn. Maar dan zijn wij nu ook in Gods oog zeer kostbaar, weet u dat? Wat geweldig als wij dat beseffen en dat heeft alleen dit bloed gedaan!

Wij vragen ons wel eens af, waarom sommige mensen in deze wereld zulke abnormaal hoge prijzen betalen voor een schilderij. De kunst waarde daarvan mag wel groot zijn naar menselijke schatting, maar het blijft toch een vergankelijk iets. Maar als een koper voor een schilderij een miljoen gulden over heeft, dan heeft dat schilderij voor hem de waarde van een miljoen gulden gekregen. Dan wordt er helemaal niet gevraagd, of het wel werkelijk die waarde heeft. Misschien helemaal niet, als het blijkt, dat het b.v. helemaal geen Rembrandt is, maar één of andere namaak, een prul. Maar in de ogen van die koper heeft het die waarde gekregen, daar hij het er voor betaald heeft. Gaat u het begrijpen? Van onszelf hebben wij geen waarde, zijn wij prullen; maar God heeft ons betaald met het dierbare bloed van Zijn Zoon en daarom zijn wij ook in het oog van God zeer kostbaar, wat er toch ook staat en wat Jezus ook zegt in Joh. 10 vers 29: "Wat mijn Vader Mij gegeven heeft, gaat alles te boven. "Want dat bloed van Gods Zoon, waarmee de Vader ons gekocht heeft, gaat alles te boven. Wat zo een enorme waarde heeft, dat krijgt ook een veilige plaats.

Dat schilderij hangt die koper niet in een schuurtje, maar dat wordt zorgvuldig bewaakt en krijgt de mooiste plaats, opdat de schoonheid er van uitkomt. Zo gaat het ook met ons, want er staat verder in die tekst: "en niemand kan iets roven uit de hand Mijns Vaders." Wat heeft dat bloed dan voor ons een geweldige betekenis! Zouden wij niet veel meer God gaan danken voor dit bloed, want dat heeft ons, die van nature niets zijn, tot de hoogste waarde gemaakt voor God.

Zo zien wij, hoe wij niet alleen de levensgemeenschap van dat eeuwige verbond ontvangen hebben door dat bloed, maar ook de verlossing. En nu willen wij ons bepalen bij wat het eerste nodig is voor die verlossing, n. l. de reiniging. Dat is dus de reiniging van heel het oude leven van de oude mens, waar wij volledig van gereinigd moeten worden. Daarom behoort bij deze reiniging ook de vergeving der zonden, en die komen dus na de verzoening. Eerst dus de verzoening door het bloed en vrede met God en dan de verlossing door het bloed, die allereerste plaats vindt door een dagelijkse reiniging, net zo lang tot onze ziel volledig rein wordt aan de ziel van Jezus; want dat vertegenwoordigt immers dat bloed, Zijn zielenleven. En bij die reiniging behoort dus ook steeds weer vergeving. Dat vinden wij In Hebr. 9 vers 22 duidelijk staan: "En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving." En zo zien wij, hoe dat bij elkaar behoort: reiniging door het bloed en vergeving door het bloed.

Voor onze verzoening heeft de Here Jezus Zijn bloed op het kruis gestort om daarmee al onze overtredingen, die wij vóór onze bekering gedaan hebben, ineens weg te doen. Maar nu wij verzoend zijn, moet onze reiniging dagelijks plaats vinden, want wij weten, dat na onze verzoening, wij een nieuwe schepping in Christus geworden zijn, maar dat wij ook nog last hebben van die oude mens, als wij hierin nog geloof hechten. Wij zien wel twee tegengestelde naturen in ons: de nieuwe mens en het oude ik, en van deze laatste moeten wij gereinigd worden, en dat is de verlossing. Want voor al onze overtredingen, die wij nog in zwakheid doen, doordat wij als gelovigen in Christus nog naar het vlees handelen, moeten wij vergeving vragen, zodat wij door het bloed der verlossing dagelijks reiniging en vergeving kunnen ontvangen. Natuurlijk mogen wij niet bewust gaan zondigen; maar als wij gezondigd hebben, wat is het dan heerlijk, dat wij weten een Voorspraak bij den Vader te hebben. Het bloed der verzoening stortte Jezus Christus voor ons, toen Hij stierf aan het kruis, wat Rom. 5 vers 10 ons zo duidelijk zegt: "Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons (dit is het bloed der verzoening) , zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft. "En deze levende Heiland reinigt ons dagelijks nog steeds met dat bloed tot onze verlossing door de vergeving, die Hij ons dagelijks daarbij schenkt.

Dat vinden wij zo duidelijk staan in Hebr. 9 vers 11 en 12: "Maar Christus, opgetreden als Hogepriester der goederen, die gekomen zijn; is door den groteren en meer volmaakten tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping, en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf." Hier blijkt dus duidelijk, dat Hij in Zijn sterven ons verzoende met het bloed der verzoening. Maar nu Hij leeft is datzelfde bloed ons tot een dagelijkse reiniging en vergeving.

Toen Hij stierf als onze Plaatsvervanger en Vertegenwoordiger van Adams geslacht, heeft Zijn bloed verzoening gebracht. En als de levende Hogepriester is Hij met dat; eigen bloed ingegaan bij den Vader, om een eeuwige verlossing voor ons te bewerken. Ziet u het verschil?

Als wij ons hebben laten verzoenen, dan zijn wij voor eeuwig verzoend, en dan moeten wij bij die verzoening blijven, en geen oude zonden weer ophalen, die wij vóór onze bekering hebben gedaan, want God ziet al die zonden niet meer, omdat, die door het bloed voor eeuwig weggedaan zijn, en die mogen niet meer onder het bloed vandaan gehaald worden. Want dat is voor God een gruwel, omdat het bloed daarmee onrein geacht wordt, Deze dingen kunnen wij met ons verstand niet begrijpen, maar mogen wij met ons hart aanvaarden.

En als wij dus voor eeuwig verzoend zijn, doordat alle overtredingen door het bloed des kruises weggedaan zijn, begint het nieuwe leven, waarin wij de dagelijkse reiniging en heiliging nodig hebben door het Woord, en de vergeving door het bloed van onze overtredingen in zwakheid gedaan. Dat zegt ook Col. 1 vers 13 en 14: "Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde, in wien wij de verlossing hebben, de vergeving der zonden door zijn bloed." (Zo zegt de grondtekst het). Deze reiniging gaat zo diep, dat heel het oude leven eruit gereinigd wordt, en dat betekent dat Hij een eeuwige verlossing ons verworven heeft door Zijn bloed, door het in te brengen in het Heiligdom. Dat lezen wij in Hebr. 9 vers 13 en 14: "Want als reeds het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden (dat was bij Israël), hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door den eeuwigen Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken om den levenden God te dienen. "Wat een diepe reiniging! Ons bewustzijn wil zeggen: het diepste van ons innerlijke ziele leven, en daar valt ook onder het geweten, waar het bewustzijn bij behoort; dit wordt geheel gereinigd van al de dode werken, d.w.z. van al de bewegingen van dat oude leven, van de Adamsnatuur, van het vlees dus. En niets kan onze ziel rein wassen, dan alleen het kostbaar bloed van Christus. Waarom? Omdat dat bloed van Christus het ziele leven van Christus bepaalt, het leven van Gods Zoon, van die volmaakte Mens, die tevens God is. En dat ziele leven wordt nu het reinigings middel voor onze ziel. Wat het uiteindelijke resultaat zal zijn, dat wij Hem gelijk zullen wezen. In Openb. 7 vers 14 lezen wij: "En ik sprak tot hem: Mijn heer, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die komen uit de grote verdrukking, en zij hebben hun gewaden gewassen en die wit gemaakt in het bloed van het Lam. "De heiligheid van Zijn wezen zou alles, wat ook maar een smet van onreinheid heeft, ogenblikkelijk verteren. Maar zij staan voor de troon van God. Waarom? Omdat zij hun gewaden gewassen hebben en die wit gemaakt, in het bloed van het Lam. Wat heeft God ons in dat bloed veel gegeven, en wat hebben wij die reiniging nodig, totdat ook ons gewaad, ons zielenleven doorlouterd zal wezen. En dat zal Hij, die getrouw is, ook doen. Als wij maar vasthouden aan Zijn beloften, vast staan in het geloof van onze Here Jezus Christus, die het voor ons volbracht heeft en het volbrengen zal.

Wij weten, dat het bloed van Jezus niet alleen ons reinigt van alle overtredingen gelijk wij dat gezien hebben in Efez. 1 vers 7 en Col. 1 vers 14: maar in Openb. 1 vers 5 lezen wij ook dit: "en van Jezus Christus, den getrouwe getuige, den eerstgeborene der doden en den overste van de koningen der aarde. Hem, die ons lief heeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed." Toen Hij voor onze verzoening stierf, had Hij ons al lief en dat is verleden tijd. Maar hier staat niet, die ons lief heeft gehad, maar die ons lief heeft want Hij is nu de levende, die dagelijks met ons gaat, en niet alleen van onze zonden verlost heeft, maar ook ons dagelijks daar uit verlost.

Nu gaan wij lezen 1 Joh. 1 vers 6 - 9: "Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet; maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij ons zelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid."

Wij hebben al gehoord en gezien, hoe deze reiniging en vergeving alleen plaats kan vinden, als wij de levensgemeenschap met de Heer onderhouden; want in Zijn licht zien wij pas, waar wij onrein zijn en wat er verder nog niet goed in ons is. Die levensgemeenschap is de noodzakelijke voorwaarde. Het Woord zegt immers: "Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet. " Dit is het wandelen naar het vlees, en naar de gedachten, naar de begeerten en naar de wil van het vlees, en dat is wandelen in de duisternis overeenkomstig de loop dezer wereld, het patroon van deze wereld, waaraan wij ons graag willen aanpassen om niet op te vallen, doordat wij anders zijn. En daarmee belemmeren wij onze eigen verlossing en reiniging.

Maar in vers 7 staat: "Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, dan hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. " Want in dat licht gaan wij alles ontdekken, wat bij ons nog onrein is en niet naar Zijn wil. En als wij met Hem zo'n gemeenschap hebben, en in het licht wandelen, dan hebben wij in die gemeenschap met Hem ook de reiniging en de vergeving door Zijn bloed, mits wij het belijden, zoals het hier staat: "en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde." Nu staat hier "zonde", d.w.z. het reinigt ons van onze zondige karakter, onze zondige natuur, opdat het niet meer tot zonden hoeft te komen. Wat hebben wij toch in dat bloed iets wonderbaars gekregen! Het reinigt ons niet alleen van de zonden, dat zijn de daden, de overtredingen, maar het reinigt ons ook uit de zonde, want het reinigt en verlost van de zondemacht.

"En indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben (de oude mens zit nog in ons), misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Maar indien wij onze zonden (want zij komen voor ons zo duidelijk aan het licht, als wij ergens fout gaan, waardoor wij weten, dat wij die oude mens nog bij ons hebben) belijden, Hij is getrouwen rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." De Heer is er dan om ons vrij te maken van heel deze macht en heerschappij van de zonde, indien wij dus die zonden beleden hebben.

Wij willen nu 1 Joh. 5 vers 5 - 10 lezen: "Wie is het, die de wereld overwint, dan, wie gelooft, dat Jezus de Zoon van God is? Dit is Hij, die gekomen is, door water en bloed, Jezus Christus, niet slechts met water, maar met het water en met het bloed. En de Geest is het, die getuigt, omdat de Geest de waarheid is. Want drie zijn er, die getuigen in den hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest; en deze drie zijn één.

En drie zijn er, die getuigen op de aarde: de Geest, het water en het bloed en deze drie zijn tot één. Indien wij het getuigenis der mensen aannemen, het getuigenis van God is meerder, want dit is het getuigenis van God, dat Hij van zijn Zoon getuigd heeft. Wie in den Zoon van God gelooft, heeft het getuigenis in zich; wie God niet gelooft heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, omdat hij niet geloofd heeft in het getuigenis, dat God getuigd heeft van Zijn Zoon. " Wij hebben dus gezien, dat wij

voor de verlossing ten eerste de reiniging van al het oude leven nodig hebben en ten tweede de heiliging tot het nieuwe leven van Christus.

Nu komen wij op het tweede punt voor onze verlossing: onze heiliging, dat het nieuwe leven in Christus is, opdat wij Hem gelijk zullen worden. Was voor de reiniging noodzakelijk de vergeving der zonden, voor de heiligmaking is noodzakelijk, dat wij de genade en de kracht ontvangen tot afscheiding van alles, wat tot het rijk van satan behoort, om de vorst dezer wereld te overwinnen en om die wereld buiten ons te houden. Dit is alleen mogelijk, als wij de krachtdadige werking van het bloed verstaan.

Wij lezen nu Hebr. 13 vers 9 - 14: "Laat u niet medeslepen door allerlei vreemde leringen; want het is goed, dat het hart zijn vastheid vindt in genade en niet in spijzen: wie het hierin zochten, hebben er geen baat bij gevonden. Wij hebben een altaar, waarvan zij, die den dienst voor den tabernakel verrichten, niet mogen eten. Want van de dieren, waarvan het bloed als Zondoffer door den hogepriester in het heiligdom werd gebracht, werd het lichaam buiten de legerplaats verbrand. Daarom heeft ook Jezus, ten einde zijn volk door zijn eigen bloed te heiligen, buiten de poort geleden. Laten wij derhalve tot Hem uitgaan buiten de legerplaats en zijn smaad dragen. Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige" Hier gaat het dus om onze heiligmaking, zoals wij ook duidelijk zien in vers 12: "Daarom heeft ook Jezus, ten einde zijn volk door zijn eigen bloed te heiligen, buiten de poort geleden. Laten wij derhalve tot Hem uitgaan buiten de legerplaats en zijn smaad dragen." Dat is dus de afzondering, waarvoor de Heer ons de kracht wil geven. In het Oude Testament vinden wij immers al die wonderbare geschiedenis, hoe de kinderen Israëls onder de leiding van de middelaar van het Oude Verbond, Mozes, het geslachte lam in huis moesten nemen, en dat bloed moesten strijken aan de zijposten en de bovendeurpel. En nu lezen wij in Hebr. 11 vers 28 waarvoor dit moest dienen: "Door het geloof, heeft hij (Mozes) het Pascha gehouden en het bloed doen aanbrengen, opdat de verderver hun eerstgeborenen niet zou aanraken. " Wij zien hier, hoe dat bloed van dat geslachte lam hun dekte en heiligde tegen de verderver. Want waar die verderf-engel kwam, en het bloed zag, daar moest hij voorbijgaan. Pascha betekent ook: voorbijgaan. Zij waren dus veilig achter dat bloed, en konden dus zo aan de macht van de verderver, satan, ontkomen. De wereld buiten ons is vol verderf en wil ook ons tot verderf brengen. Maar ook de wereld, die nog in ons is van de oude mens, wil datzelfde. Hoe zouden wij ons daartegen dit ontzettende verderf kunnen wapen en. Hier hebben wij het antwoord: als het bloed van dat natuurlijke lam al zo'n kracht had, dat de verderf-engel daar aan voorbij moest gaan en de eerstgeborenen niet kon aanraken, hoeveel te meer zal dan het bloed van het Lam van God, Jezus Christus, ons kunnen bewaren van het verderf en van de verderver. Maar wij moeten het aanvaarden en er achter schuilen.

En wie schuilt achter dat bloed, aan die moet satan voorbijgaan. Want het bloed van Gods Zoon is zoveel meer waard, dan dat bloed van dat natuurlijke lam, dat Israël moest slachten. Dat lezen wij in Openb. 12 vers 11: "En zij hebben hem (satan) overwonnen door het bloed van het Lam. " Prijst God! Er is niet alleen wonderbare verzoeningskracht in het bloed van het Lam, waardoor wij vrede krijgen met God, en ook de kracht tot dagelijkse reiniging en heiliging, zodat tenslotte onze ziel zal worden gelijk Jezus, als wij straks bij Hem zullen zijn. Want dat bloed geeft ons de kracht om de verderver, satan, de baas te blijven, wat de overwinningskracht is, wat wij juist in Openb. 12 vers 11 gelezen hebben.

Deze wonderbare krachtwerking van het bloed van het Lam, houdt in: de dagelijkse reiniging, wat zeggen wil, het afleggen van de oude mens, en ook de dagelijkse

heiliging door het aandoen van de nieuwe mens, het nieuwe leven van Jezus Christus. En dit is de wonderbare overwinningskracht van Jezus in ons door Zijn bloed, dat het Leven van Hem bevat. Daar spreekt ook de avondmaalstafel van.

Nu moet u goed opletten: er is een groot onderscheid in deze zaak tussen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond. Laten wij nogmaals Lev. 17 vers 10 en 11 opslaan, waar wij lezen: "Ieder van het huis Israëls en van de vreemdelingen, die in hun midden vertoeven, die enig bloed eet, tegen zo iemand, die dat bloed gegeten heeft, zal Ik mijn aangezicht keren en hem uit het midden van zijn volk uitroeien. Want de ziel van het vlees is in het bloed. "In het Oude Testament mocht Israël, volgens het strenge gebod van God, geen bloed eten; want dat bloed is de ziel, het leven van dat wezen. Wij weten toch, hoe de vrome Jood, nooit vlees zal eten, waar het bloed nog in is. Dat vlees moet speciaal voor hen "koosjer", dat is rein of ritueel geslacht worden. Van het dier moet direct de hoofd ader doorgesneden worden, en dan moet dat hele dier leegbloeden, waarna het vlees tot consumptie voor de vrome Jood mag dienen naar Gods gebod, in het Oude Verbond.

Nu gaan wij begrijpen, dat de oren van de Israëlieten gingen tuiten, toen Jezus tegen hen zei in Joh. 6 vers 52: "De Joden dan streden onderling en zeiden: Hoe kan deze ons zijn vlees te eten geven?" En nu zien wij in het antwoord, dat Jezus geeft, het grote onderscheid tussen het Oude en het Nieuwe Verbond. Dat lezen wij in vers 53 - 56: "Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij gij het vlees van den Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt heeft eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongste dage. Want mijn vlees is ware spijs en mijn bloed is ware drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. "Daarom kunnen wij nu begrijpen, wat er in vers 60 staat: "Velen dan van zijn discipelen hoorden dit en zeiden: Deze rede is hard, wie kan haar aanhoren?" Wat moet dat ontzettend in de oren van die vrome Israëlieten geklonken hebben!

Hier zien wij dus het grote onderscheid tussen het Oude Verbond en het Nieuwe. Waarom is dat?

Wij weten, dat God dat strenge verbod aan Israël gaf om geen bloed te eten met het vlees, daar de ziel van dat dier aan dat bloed verbonden was en als zij dit dus aten; dan verontreinigden zij zichzelf daarmee, want dan konden zij a.h.w. iets van dat wezen, de aard van dat dier, in zich krijgen. En dat had inderdaad een verstrekkende betekenis. Het is nog zo, dat onder sommige heidense volkeren met een bepaald doel bloed van een bepaald dier gedronken wordt om de aard en de kracht van dat dier deelachtig te worden. En dat gebeurt, omdat zij daar ook in geloven. Zo is het bekend, dat onder de bosnegers er sommigen de kracht, willen ontvangen van een tijgersoort, die daar voorkomt, waartoe zij dan speciaal het bloed van dat dier drinken. En omdat zij daarin geloven, komen zij in een geestvervoering, waarin de kracht van die tijger over hen komt. Maar natuurlijk is het niet de kracht van die tijger, maar het zijn demonen, die de kracht, die in dat dier was, overbrengen op die personen. En in deze geestvervoering hebben zij een ontzettende kracht.

Jaren geleden hadden wij hier in Nederland een campagne met broeder Jeverethnam, een broeder uit India, die nu al bij de Heer is, en die heel bijzonder van de Heer het charisma ontvangen had om demonen uit te werpen, en hen direct te onderscheiden. Zelf heb ik vele dagen met hem opgetrokken en aan zijn zijde gestaan, en heb dit alles aanschouwd, en gezien, dat er helemaal geen hocus, pocus bij was. Maar als hij in de samenkomsten gewoon het evangelie verkondigde, en als er onder de toehoorders waren, die demonische machten hadden, dan kwamen deze

demonen vanzelf onder de prediking openbaar, doordat zij dikwijls uit zichzelf al naar voren kwamen en begonnen te schreeuwen en te gillen, zoals dat ook bij Jezus was. En hij vertelde ons, hoe hij deze gave van God ontvangen had: Toen hij op een krachtdadige wijze tot bekering was gekomen door een straatprediking in Engeland, kreeg hij daarna de roeping van Zijn Heer om naar zijn land te gaan om onder zijn eigen volk het evangelie van Jezus Christus te gaan brengen. Maar in die streken deden de mensen veel aan afgoderij en verkeerden met de demonen. Hij vertelde ook, hoe daar bepaalde sekten waren, die het bloed van zwijnen gebruikten, die zij offerden aan hun goden, de boze geesten. Deze priesters vingen het bloed in schalen op en die droegen zij eerst naar een plaats waar het altaar opgericht was voor deze goden en dan werd het bloed voor een deel uitgegoten op dat altaar en de rest dronken zij op, opdat de krachten van deze geesten, die zij daarmede vereerden, in hen zouden komen. En dat gebeurde ook, en dan konden zij soms door deze demonen profeteren, en werden helderziende en konden in extase gaan dansen door kolenvuur heen, terwijl dat vuur hen helemaal niet verteerde. Nu moest Jeverethnam in die streken het evangelie gaan verkondigen, en daarom vroeg hij bijzonder aan de Heer om hem het charisma te geven van het onderscheiden en het uitwerpen der demonen, wat daar zo bijzonder nodig was. En hiervoor heeft hij 21 dagen gebeden en gevast, en de Heer heeft hem verhoord, maar hem ook een voorwaarde daarbij gesteld, dat hij zelf nooit iets van vlees mocht eten, waar het bloed nog in was, en beslist niets van het varken. Hij is vele weken bij ons geweest, maar hij at nooit iets van het varken, noch iets van vlees. Wij weten, dat vandaag voor de Nieuw-Testamentische Gemeente alles wat in het slachthuis te koop is, gegeten mag worden, zonder navraag te doen; want het wordt geheiligd door het Woord en het gebed. Maar toch kan in bijzondere omstandigheden het nodig zijn, dat wij ons hier voor in acht moeten nemen, zoals broeder Jeverethnam. Denkt niet, dat deze man daarin, "wettisch" verkeerd was, het was een opdracht van de Heer, omdat daar het zwijnen vlees afgodenoffers zijn. En daarvan moest hij zich dus scherp afscheiden, opdat die kracht daar zou kunnen werken. En ik kan u verzekeren, deze kracht werkte dan ook heel uitzonderlijk in hem. Dit leert ons dus wel wat, want het is toch wel merkwaardig, dat wij aan al deze dingen voorbij gaan. Want wij lezen toch in Hand. 15, dat het eten Van bloed ook nu niet zo bevorderlijk is. Het zal het kind van God niet verderven, maar willen wij bijzonder in de kracht van de Heer gaan staan en misschien ook gebruikt gaan worden door Hem, dan kan het wel eens wezen, dat wij ook een dergelijk gebeds en afzonderingsleven moeten hebben. In Hand. 15 vers 19 - 20 lezen wij: "Daarom ben ik van oordeel, dat men hen, die zich uit de heidenen tot God bekeren (het gaat dus niet om de Joden-Christenen), niet verder moet lastig vallen (met onderhouden van Joodse gebruiken), maar hun aanschrijven, dat zij zich hebben te onthouden van wat door de afgoden bezoedeld is, van hoererij, van het verstikte en van bloed." En dat gebod voor de heidenen komt drie maal voor in de Handelingen. In Hand. 15 vers 28 en 29 lezen wij: "Want het heeft den Heiligen Geest en ons goed gedacht, u verder geen last op te leggen dan dit noodzakelijke: onthouding van hetgeen de afgoden geofferd is, van bloed, van het verstikte en van hoererij indien gij u hiervoor wacht, zult gij wel doen." Dit gebod is dus niet een noodzaak voor de zaligheid, maar gij doet er wel aan. En vooral als men te maken heeft met een wereld vol van demonische machten. En Hand. 21 vers 25 komt het nog eens voor: "Maar inzake de heidenen, die tot het geloof gekomen zijn, hebben wij als ons oordeel geschreven, dat zij zich hebben te wachten voor wat den afgoden geofferd is, voor bloed, voor het verstikte, en voor hoererij." Daar staat het dus voor de derde maal. Het zou misschien wel eens goed zijn, om ook hier, waar wij in een

tijd van zeer bijzondere demonische machten rondom ons leven, daar eens over na te denken. Het gaat niet om onze behoudenis; maar het gaat hier bijzonder om het charisma van de onderscheidingen der geesten en het charisma van het uitwerpen van demonen. En is het niet, dat wij daar juist nu in de Gemeente zo schrikbarend gebrek aan hebben. Wij hebben dus gezien het grote verschil tussen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond, maar eigenlijk is daar geen verschil; want in het Oude, Verbond mochten zij geen bloed eten en in het Nieuwe Verbond is het niet direct een verbod, maar wordt het ons toch aangeraden om het niet te doen. Maar als wij in het geloof aan Zijn avondmaalstafel het vlees van de Here Jezus eten en Zijn bloed drinken, zoals Hij dat zegt, dan zal ook het leven van Jezus in kracht gaan toenemen in ons, en daarbij ook alles, wat bij dat leven van de Here Jezus behoort: Zijn wonderbare gaven, krachten en diensten. Niet voor niets heeft de Here Jezus daarom ook voor Zijn Gemeente de tafel ingesteld, opdat wij voortdurend aan Zijn tafel Zijn dood zullen gedenken en het brood eten en de wijn drinken als zinnebeeld van Zijn vlees en bloed, en als wij dit in het geloof zullen doen, zullen wij gesterkt worden en zo van kracht tot kracht voorwaarts gaan, totdat wij komen bij de Heer. Daar Hij gezegd heeft: "Doe dat tot mijn gedachtenis, totdat Ik kom." En zo zien wij, hoe in dit dierbaar bloed ons een kracht tot heiliging en tot afzondering is gegeven tot overwinning over de verderfer en het verderf van deze, wereld, en van het oude vlees, maar ook, hoe wij daaruit ook de kracht ontvangen om het leven van de Here Jezus aan te doen. Is het eigenlijk niet beschamend, dat op dit terrein heidenen, wier verstand zo verduisterd is, dit geloven, dat, als zij in het geloof deze offers eten en dat bloed drinken, die kracht van die demonische geesten over hun komt, zodat zij wonderen kunnen verrichten. Hoe beschamend is het dan voor ons, Christenen van vandaag, dat wij zó weinig geloof hebben in de kracht van het leven van Christus, en dat Zijn kracht zo weinig openbaar komt. Want dit kan alleen door het geloof. Laat ons meer vragen: "Heer, reinig ons in Uw bloed van al het ongeloof en geef ons Uw, geloof, opdat in ons Uw leven in een steeds toenemende heerlijkheid openbaar komt, en ook Uw kracht in gaven en diensten." Laten wij er daarom ernst mee maken, wat Petrus ook zegt in 1 Petr. 1 vers 14 - 19: "Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit den tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt zo ook gijzelf heilig in al uw wandel; er staat immers geschreven: Weest heilig, want Ik ben heilig. En indien gij Hem als Vader aanroept, die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandelt dan in vreze den tijd uwer vreemdelingschap, wetende dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdel wandel, die u van de vaders is overgeleverd, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam." Daarom zegt Petrus in hoofdstuk 1 vers 2 van deze brief: "De uitverkorenen naar de voorkennis van God de Vader, in heiliging door den Geest, tot gehoorzaamheid en besprenging met het bloed van Jezus Christus." Zo mogen wij zien, dat Hij als het geslachte Lam Gods en als onze Hogepriester voor ons ingegaan is met Zijn eigen bloed in het Heiligdom bij God, en ons van daaruit steeds wil brengen onder de besprenging van Zijn bloed en van daaruit ons ook wil ontvangen aan Zijn tafel, opdat wij in het geloof zullen eten en drinken van Zijn vlees en bloed, opdat Zijn leven steeds in toenemende mate in ons komt, en wij die zo door Hem meer dan overwinnaars zullen zijn, en bekwaam gemaakt worden voor de dienst door Zijn geestesgaven, de charisma's. En waar Hij ons toch geroepen heeft tot een heilig priesterschap, moeten wij ons niet meer afzonderen van het onreine, het niet aanraken en ons niet daarmee laten besmetten, Alleen zó zullen wij in de tijd onzer vreemdelingschap kunnen wandelen in een heilige wandel, die Hem

welgevallig is, en tot zegen voor nog velen als toebereiding voor Zijn komst. En laat hen, die hier nog met zonden en ongerechtigheden zitten, die toch belijden, want Hij is dan getrouw, en zal met Zijn bloed hen reinigen en ook vergeving der zonden schenken. En zo mogen vrij allen ons steeds stellen onder de besprenging van Zijn bloed en zo in het geloof altijd weer aan Zijn tafel gaan, om wat daar ons door Hem aangeboden wordt in het zinnebeeld van Zijn vlees en Zijn bloed, tot ons te nemen, opdat wij, toegerust tot meerder dienstbetoon en kracht door Zijn Heilige Geest, door Hem aangejord worden, totdat Hij komt. Kom dan haastelijk, Here Jezus! Maranatha, Amen!